

dog være en ganske rimelig Fordring, naar man trækker den udenlandske Trafik over visse bestemte Punkter, at det da blev muligt uden alt for stor Ulempe for vedkommende fremmede Reisende at blive forstaaet. Jeg er bleven oplyst om, at man i enkelte Lande, f. Ex. i Sverig, giver Jernbanefunktionærer Kursus i fremmede Sprog. Det er vel kun for saa vidt de antættes paa Stationer, der have gjenneomgaende Trafik. Men jeg har, som sagt, ikke givet det ærede Medlem for Veile Umts Æen Valgfreds Anledning til de Bemærkninger, han nu kom med. Jeg har slet ikke talt om fremmede Sprog som Betingelse for Avancement eller Ikke-Avancement. Jeg har blot anset over, at det skal forbydes en Mand, der kan Tydsk, at svare paa Tydsk, naar han høfligt bliver spurgt paa Tydsk.

Berg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høgshro): Er det for en kort Bemærkning?

Berg: Ja!

Formanden (Høgshro): Saa har det ærede Medlem Ordet.

Berg: Jeg har ikke bebreidet det ærede Medlem Noget, men jeg har villet forhindre en Slutning fra hans Udtalelser, som kunde have en videregaaende Folge, end jeg paa nogen Maade kunde ønske. Hans Udtalelse om, at der paa Steder med stor Trafik af fremmede Reisende skulde findes Folk i Jernbanens Tjeneste, som talte andre Sprog end deres Modersmaal, er saa berettiget, at jeg kan antage, Jernbanebestyrelsen altid har sørget derfor.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Dusen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Forslag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden (Høgshro): Jeg vil gjøre et Forsøg, om det ogsaa skulde kunne lykkes at tilendebringe den sidste Sag paa Dagsordenen.

Man gik altsaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fabrikation og Forhandling af Margarine, Oleomargarin og Margarineost m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., S. 1619 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Bojsen: Som bekjendt blev den nu gjældende Margarinelov af 5te April 1888 til ved Kompromis efter en ikke lidet besværlig Fødsel. Ofte har man gjort den Erfaring, at saadanne Kompromisarbejder ikke tilfredsstillende nogen af Parterne, og at for saa vidt Resultaterne kunne blive uheldige. I det foreliggende Tilfælde tror jeg inidletid, at man har gjort den Erfaring, at alle Parter have følt sig nogenlunde vel tilfredse med det opnaaede Resultat, og at altsaa Kompromisset af 1888 har været af de sjældne Exempler paa et heldigt Kompromis. Erfaringen har nemlig godtgjort dette, at det dobbelte Diemed, som man havde ved Gjennemførelsen af denne Lov, synes i en nogenlunde tilfredsstillende Grad at være opnaaet. Man vilde nemlig paa den ene Side søge at værne om den danske Smørudførelses gode Navn paa Hovedmarkedet i England og paa den anden Side ikke gjøre Indgreb i Forbruget og Fabrikationen af Margarine her hjemme. Efter de Udtalelser, der foreligge fra Regjeringens Side og efter de indhentede Erfaringer, synes det som sagt, at begge disse Diemed maa siges nogenlunde at være opnaaede. Forbruget og Fremstillingen af Margarine har i de forløbne Aar, siden for to Aar siden, ingenlunde været indskrænket, men er tværtimod tiltaget i et saadant Omfang, at denne Artikels Tilværelse og Fremtid maa anses for at være temmelig grundfæstet. Ligeledes tror jeg, at man kan sige, at det andet Hovedformaal, nemlig at værne om vort gode Navn i England, maa anses for at være opnaaet. I alt Fald har Prisen, som jo forsaavidt er Værdimaaleven, vist sig at være ret tilfredsstillende, og har endogsaa været i jævn